

बालेनापि सता तेन कृतं सङ्गं जनार्दन । अस्वहेतोर्गतं ज्ञात्वा पाण्डवं श्वेतवाहनं ।
 असौ कृष्ण महेष्वासः काम्यके मामुपस्थितः । उषितश्च सहास्राभिर्यावन्नासोद्धनञ्जयः ।
 गन्धमादनयात्रायां दुर्गेभ्यश्च स्म तारिताः । पाञ्चालीश्च परिश्रान्ता पृष्ठेनोद्धतात्मना ।
 अभिश्रैश्च युद्धानां यदेष कृतवान् प्रभो । मदर्थं दुष्कृतं कर्म कृतं तेन महात्मना ।
 स्वभावाद्या च मे प्रीतिः सहदेवे जनार्दन । सैव मे द्विगुणा प्रीतीराचसेन्द्रे घटोत्कचे ।
 भक्तश्च मे महाबाहुः प्रियोऽस्याहं प्रियश्च मे । तेन विन्दामि वार्ष्णेय कश्मलं शोकतापितः ।
 पश्य सैन्यानि वार्ष्णेय द्राव्यमाणानि कौरवैः । द्रोणकर्णे च संयत्तौ पश्य युद्धे महारथौ ।
 निशीथे पाण्डवं सैन्यमेतत् पश्य प्रमर्दितं । गजाभ्यामिव मत्ताभ्यां यथा नलवनं महत् ।
 अनादृत्य बलं बाह्वोर्भीमसेनस्य माधव । चित्रास्तताश्च पार्थस्य विक्रमन्ति स्म कौरवाः ।
 एष द्रोणश्च कर्णश्च राजा चैव सुयोधनः । निहत्य राक्षसं युद्धे हृष्टा नन्दन्ति संयुगे ।
 कथमस्मासु जीवत्सु त्वयि चैव जनार्दन । हैडिम्बः प्राप्तवान् मृत्युं सूतपुत्रेण सङ्गतः ।
 कदर्थीकृत्य नः सर्वान् पश्यतः सव्यसाचिनः । निहतो राक्षसः कृष्ण भैमसेनिर्महाबलः ।
 यदाऽभिमन्युर्निहतो धार्तराष्ट्रैर्दुरात्मभिः । नासोत्तत्र रणे कृष्ण सव्यसाची महारथः ।
 निरुद्धाश्च वयं सर्वे सैन्येन महात्मना । निमित्तमभवद्द्रोणः सपुत्रस्तत्र कर्मणि ।
 उपदिष्टो बधोपायः कर्णस्य गुरुणा स्वयं । व्यायच्छतश्च खड्गेन दिधा खड्गश्चकार ह ।
 व्यसने वर्तमानस्य कृतवर्मा नृशंसवत् । अश्वान् जघान सहसा तथोभौ पार्ष्णिसारथौ ।
 तथेतरे महेष्वासाः सौभद्रं यद्यपातयन् । अल्पे च कारणे कृष्ण हतो गाण्डीवधन्वना ।
 सैन्येनो यादवश्रेष्ठ तत्तु नातिप्रियं मम । यदि शत्रुबधो न्याय्यो भवेत् कर्तुं च पाण्डवैः ।
 द्रोणकर्णे रणे पूर्वं हन्त्याविति मे मतिः । एतौ मूलं हि दुःखानामस्माकं पुरुषर्षभ ।
 एतौ रणे समासाद्य समाश्रितः सुयोधनः । यत्र बध्यो भवेद्द्रोणः सूतपुत्रश्च सानुगः ।
 तत्राबधीन्महाबाहुः सैन्यं दूरवासिनं । अवश्यन्तु मया कार्यः सूतपुत्रस्य नियहः ।
 ततो योत्स्याम्यहं बीर सूतपुत्रजिघांसया । भीमसेनो महाबाहुर्द्रोणानोकेन सङ्गतः ।
 एवमुक्त्वा ययौ कर्णं त्वरमाणो युधिष्ठिरः । स विस्फार्य महत्पापं शङ्खं प्रभाप्य भैरवं ।
 ततो रथसहस्राणां गजानाञ्च शतैस्त्रिभिः । वाजिभिः पञ्चसाहस्रैस्त्रिंशदस्रैः प्रभद्रकैः ।
 वृतः शिखण्डी त्वरितो राजानं पृष्ठतोऽन्वयात् । ततो भेरीः समाजघ्नुः शङ्खान् दधुश्च दंशिताः ।
 पाञ्चालाः पाण्डवाश्चैव युधिष्ठिरपुरोगमाः । ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्वासुदेवो धनञ्जयं ।
 एष प्रयाति त्वरितः क्रोधाविष्टो युधिष्ठिरः । जिघांसुः सूतपुत्रश्च तेऽस्यापेक्षान युज्यते ।
 एवमुक्त्वा हृषीकेशः शीघ्रमश्वान् चोदयत् । दूरञ्च यातं राजानमन्वगच्छज्जनार्दनः ।
 तं दृष्ट्वा सहसायान्तं सूतपुत्रजिघांसया । शोकोपहतसङ्ख्यं दह्यमानमिवाग्निना ।
 अभिगम्याब्रवीद्वासे धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ।

८२४

८२५

८२६

८२७

८२८

८२९